

Jordi Portabella. PRESIDENT DEL GRUP MUNICIPAL D'ERC A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

«Els votants d'ERC seran els que decidiran quin serà el futur govern de Barcelona»

Davant la perspectiva que les properes eleccions municipals estiguin polaritzades en el cas de Barcelona, el cap de files d'ERC, Jordi Portabella, reivindica no només el paper determinant que ara juga la seva formació, sinó el que confia que exercirà. Les urnes diran.

FRANCESC ESPIGA
Barcelona

●—Com veu Barcelona actualment?

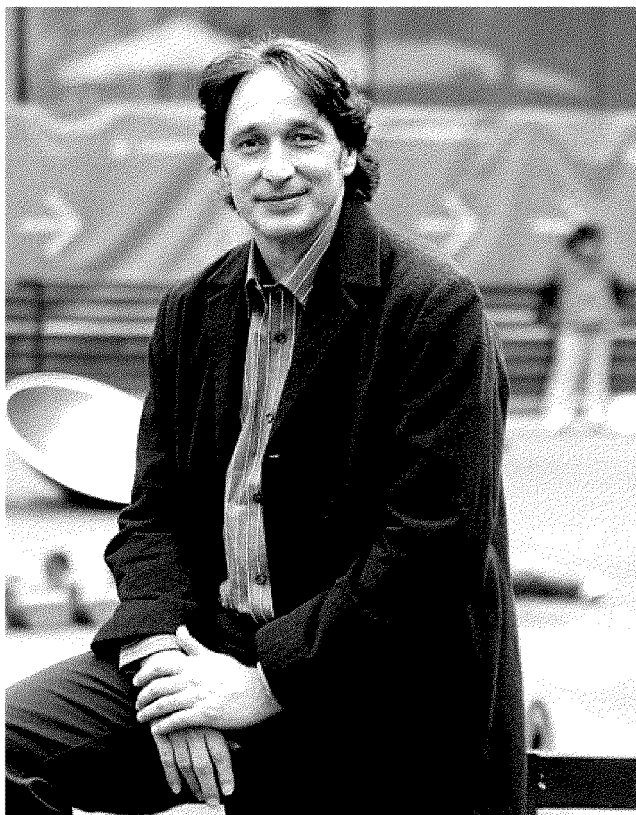
—«Està en un moment de transició cap el que ha de ser el procés de construcció de la ciutat del segle XXI. Ara bé, les direccions per fer-ho encara no estan ni prou ni ben definides. És urgent que Barcelona defineixi les seves línies mestres per a les properes dues dècades, igual que es va fer en els anys 80. Crec que tots estem d'acord que del 1985 al 2005, hi ha hagut un bon projecte de ciutat. Però s'han anat exhauint, i ara es necessita una nova orientació, clara, que és el que es troba a faltar. I això, justament, és el que fa pensar a la gent si hi ha d'haver canvi o no, perquè el projecte està exhauint. I els únics que en plantejarem un de nou, som nosaltres.»

—ERC va optar a començaments de mandat per sortir del govern, però, a la pràctica, li ha donat suport en els grans temes. No hagués estat més fàcil, i coherent, entrar-hi?

—«Després d'estar vuit anys al govern, ens vam trobar que la gent ens associava amb allò que fèiem des de les nostres responsabilitats (comerç, mercats, polítiques de dones, Gràcia, etc.), però, a poc a poc, la imatge del que nosaltres defensem com a força política es desdibuixava. La virtut que ha tingut el fet d'anar a l'oposició és que hem votat a favor del que estàvem a favor, i en contra del que no. A més, sovint hem pogut negociar amb més força els punts abans de votarlos, que no si haguéssim estat al govern. Considerem que hem pogut definir millor el perfil humà, polític, nacional i social que té ERC.»

—En alguns moments però, com ara en el de la negociació de l'últim pressupost, el bipartit ja ha pressuposat el «sí» d'ERC d'entrada. S'han sentit menystinguts?

—«En el camp pressu-

Jordi Portabella, fotografiat aquest dimarts a la plaça de Sant Miquel. / ANDREU PUIG

postari, no. Les relacions amb Jordi William Carnes són bones, i això permet que hi hagi una comprensió en els temes que defensem. Per exemple, ERC va posar una sèrie de condicions, que van ser acceptades i han suposat una modificació del pressupost de 97 milions d'euros. Ja ens agradaria que en altres temes, hi hagués aquesta mateixa cordialitat en les relacions.»

—I quins serien aquests temes?

—[Només riu].

—Des d'Esquerra, i vostè concretament, s'ha estat molt crític amb el model urbanístic basat en plusvàlues, que a Barcelona continua sustentant projectes com ara el de Can Batlló. Ha arribat el moment de dir

prou?

—«Sí, perquè, a més, aquest model ha arribat al seu esgotament per el mateix; però, sobretot per la gent. Alguns casos recents de presumptes irregularitats estan vinculats a aquest model i el liquiden.»

—Tot l'enrenou de la gosserra va ser un toc d'atenció al govern?

—«Posar un centre d'acollida d'animals al costat d'una escola és no saber que els lladrucs en una gosserra són permanents tot el dia, generen un estrès i que no hi ha aïllaments acústic que pugui garantir la concentració. Aquest raonament serveix per a totes les escoles. A més, hi havia un segon argument per oposar-se a aquell emplaçament: no

escanyar la connexió del parc de l'Oreneta amb Barcelona. Si haguéssim arribat a un acord abans, no s'hagués produït la discrepància pública. Però voler imposar un acord sense tenir majoria, sempre ha estat temerari.»

—Analitzant-ho des de la distància, Jordi Herreu s'ha consolidat com a alcalde i com a líder?

—«No m'agrada gaire parlar dels altres candidats, però crec que Hereu ha donat imatges contradictòries que han dificultat associar imatges a la seva persona. O sigui, la gent no sap ben bé si és l'agent del barri o el que dona el cop de puny sobre la taula.»

—Al govern hi falta cohesió, unitat?

—«El seu principal pro-

blema és que va eliminar coneixement, substituint persones que encara tenien molt a aportar, i encara més a ensenyar, a un equip que entrava nou. Voler substituir aquestes persones per altres de l'entorn

de l'hotel del Palau s'ha d'aturar definitivament?

—«Evidentment. Primer perquè és un projecte que no està clar, i segon perquè els veïns argumenten, encertadament, que a Ciutat

“

LA COHESIÓ DEL GOVERN

El seu principal problema és que va substituir persones que tenien molt a aportar, i ensenyar, a un equip que entrava de nou

EL PAS A L'OPOSICIÓ

Després d'estar vuit anys al govern, la imatge del que defensem com a força política es va anar desdibuixant

”

personal, va generar un buit de coneixement del qual van trigar molts mesos a recuperar-se. I això va significar una pèrdua de temps molt important.»

—Vostès han estat els impulsors de la consulta de la Diagonal. Tem que aquest procés pugui ser utilitzat políticament?

—«Fer aquesta consulta és molt important, perquè la decisió sobre al Diagonal, no és tan clara en aspectes com ara la connexió dels tramvies. A més nosaltres creiem en la participació directa com a element d'adhesió a la ciutat. A banda d'això, els partits han d'apartar les temptacions polítiques en aquesta primera consulta ciutadana que es farà a Barcelona. Està en joc l'aprofundiment democràtic, i no els interessos de partit. Per tant caldria que, tant des del govern com des de l'oposició, defugéssim aquestes temptacions per honorar un principi general més important, com és el de la democràcia.»

—Arran de l'evolució del cas Millet, el projec-

Vella, d'hotels ja n'hi ha molts. I tercer perquè estem parlant d'un conjunt protegit per la Unesco i, per tant, té un valor patrimonial molt rellevant.»

—En el cas de corrupció detectat a l'Ajuntament, ERC ha optat per una postura molt discreta, tot i que ha indicis molt preocupants. Per què?

—«Estem molt atents al que està succeint a Ciutat Vella, perquè en aquest moment ja hi ha tres persones que han estat citades pel jutge en relació al cas. Creiem que aquestes persones estan relacionades i coincideixen en un moment donat. I ha de ser el govern que ha d'aclarir quines són les connexions que es van produir en aquesta determinada època.»

—Doncs aquestes explicacions, ara per ara, no s'han produït.

—«Nosaltres estem en espera que tota aquesta trama, que va des del Saratoga fins a Nou Barris, passant per Ciutat Vella, Continua a la plana següent

Jordi Portabella. PRESIDENT DEL GRUP D'ERC

LA DIAGONAL

La decisió sobre la reforma no està tan clara en aspectes com ara la connexió dels tramvies

LA TRAMA CORRUPTA

El govern local ha d'aclarir quines són les connexions entre els tres implicats que ja hi ha ara

Ve de la plana anterior
tingui un fil argumental clar. I llavors ja direm el què...»

—Les enquestes dels mitjans de comunicació, així com l'últim baròmetre municipal, no auguren massa bones perspectives electorals a ERC. Preocupat?

—«A totes les enquestes s'observa que el futur govern de la ciutat dependrà d'Esquerra. És a dir, que els votants d'ERC decidiran el futur govern de la ciutat. I, per tant, esperem ser com més millor, per prendre aquesta decisió.»

—Vostè es va mostrar obert a donar suport a la llista més votada. Manté aquest compromís?

—«Vaig dir que això seria així en cas que es polaritzin les eleccions. I el matís és molt important. Perquè, quan jo vaig dir això, feia una crida a la no polarització. Des d'ERC pensem que aquest risc hi és, i això empobreix el mapa polític i ideològic de la ciutat. La gent ha de veure que la resta d'opcions polítiques també tenim coses a dir i que, sovint, com en el cas d'Esquerra, són més interessants que les que diuen els partits majoritaris. I demanem a la ciutadania que ens faci visibles a partir de la valoració de les nostres propostes. Perquè la sensació que fas propostes interessants per al conjunt de la ciutadania, però que en canvi això no fa que pensin en tu a l'hora de votar, és el que ens agradaria trencar. Un exemple: la proposta de no augmentar les taxes i els preus públics en temps de crisi, va ser presentada per ERC i àmpliament consensuada. Però una vegada assolida, sembla com si no sumés a favor nostre pels que pensen com nosaltres, que sabem que és la gran majoria. El que jo dic és 'escollit' m, si ERC està plantejant idees que es valoren com a positives, votin's'.»

—Però des del moment que hi ha possibilitat d'un canvi polític a

El virtual candidat d'ERC, durant l'entrevista. / A. PUIG

l'Ajuntament, aquest risc de polarització es multiplica, no?

—«Sí, però, insisteixo: el canvi polític el determinariem nosaltres. I com més representació tinguem, més força tindrem a l'hora de prendre les decisions sobre el nou govern.»

—Per tant, implícitament, coincideix en el diagnòstic que estem en un final d'etapa, després de 30 anys de domini socialista a l'Ajuntament?

—«Coincidim en el diagnòstic que s'ha de produir una renovació de model. L'actual s'ha exhaurit i se'n necessita un de nou. I no veiem que cap dels partits grans en defineixi un. Uns plantegen una continuïtat que ja no dona més de sí, i els altres duen la contra, es faci el que es faci. De moment l'única força que ha posat aquest nou model sobre la taula, és ERC. I ens serà molt difícil arribar a cap acord amb una altre partit, si no té clar cap on vol dirigir la ciutat i ho consensua amb

nosaltres.»

—La possible irrupció de candidatures com ara la CUP i Reagrupament temen que els pugui laminar vots?

—«En aquests moments crec que aquestes forces estan treballant sobre la possibilitat de presentar-se, i el que jo no faré, per respecte, serà intercedir en aquest procés. A Barcelona, amb una abstenció al voltant del 45%, fan falta uns 45.000 vots per sortir. I això no es fa d'assolir...»

—Però jo li preguntava més pel risc que aquestes formacions restin vots a ERC.

—«Nosaltres tradicionalment hem estat el pal de paller de l'independentisme, especialment a Barcelona. I no ens ha estat gens fàcil tenir representació.»

—I quan té previst oficialitzar la candidatura?

—«Em presentaré com a cap de llista, amb el desig de ser escollit en el marc dels processos interns del partit.»